

Reeta-Leena Korhola (11v.)
Helsingin suomalainen yhteiskoulu

VIIMEINEN SAUNATONTTU

Olin jo koulumatkalla, kun muistin unohtaneeni pyyhkeen kotiin. Päätin lähteä hakemaan sitä, sillä meillä oli sinä päivänä liikuntaa.

Hosuen työnsin avaimen lukkoon, avasin oven ja syöksyin kylpyhuoneeseen. Samassa saunastamme kuului hyvin outoa ääntä, tai ei se niin outoa ollut, sillä olenhan usein kuullut, miten vettä heitetään kiukaaseen. Ihmettelin vain, mikä äänen aiheutti, koska ketään ei ollut kotona...

Joka tapauksessa päätin mennä katsomaan. Jähmetyin paikalleni, sillä lauteilla seisoi alle puolenmetrin korkuinen naavapartainen ilmielävä saunatonttu! Tottakai hän oli saunatonttu, olinhan lukenut monia tarinoita vanhan ajan tonttu-uskomuksista. Tuntui vain hieman kummalliselta nähdä oikea tonttu omassa kerrostalosaunassamme. Pällistelin hetken hänen ryppyisiä kasvojaan, kunnes uskalsin tehdä aloitteen keskustelulle.

"Kuka oikeastaan olet ja mitä täällä teet?" kysyin huvittuneesti.

"Olen Jeremias Salainen Saunatonttu", kertoi hän mukavalla äänellään hieman ujostellen.

"Olen sukuni viimeinen ja muutin tänne kaupunkiin noin kaksisataa vuotta sitten", lisäsi hän rapsuttaen päätään.

Pyysin häntä kertomaan lisää ja rohkaistuaan hän jatkoi: "Aamuisin, kun talonväki on jo lähtenyt toimiinsa hiivin hiljaa lukemaan aamulehden, sillä olen hyvin kiinnostunut ulkomaailman tapahtumista."

Minua huvitti hänen pikkutarkka supinansa ja kiinnostuin entistä enemmän. "Luen ensin sarjakuvat, sitten pilapiirrookset ja lopuksi pääkirjoituksen. Kun minun tulee nälkä hyppelen keittiön pöydälle ja syön ruuan tähteitä. Minua ilahduttaa varsinkin se, jos kuppeihin on jäänyt tilkkanen cappuccinoa tai lautaselle pari piirakanpalaa. Tietysti minulle kelpaavat myös juustot ja tomaatit."

"Vai niin. Oletpa sinä viisas. Varmasti luet muutakin kuin vain lehtiä. Luetko?" kysyin ihmetellen tuota viisasta pikku miestä.

"Tottakai minä luen paljon kirjoja. Olenhan sentään kirjallisista tontuista kirjallisin. Ainakin käyn nuuskimassa ja haistelemassa monia kirjoja. Ihastun mitä ihmeellisimpiin kirjan nimiin ja vannon lukevani ne. Jos en sinä päivänä niin viimeistään seuraavana. Esimerkiksi sellainen kirja kuin Sadan vuoden yksinäisyys kuulosti mukaansatempaavalta. Olen myös törmännyt tällaisiin kirjoihin kuin Olemisen sietämätön keveys, Sivullinen sekä Keskenkasvuinen. Jonkun niistä olen lukenutkin. Myös käytös- ja tapatietoa sekä kultainen keittokirja kiinnostaa minua. Paras kaikista on kuitenkin Narnia -sarja. Sen osaan ulkoa niin etu- kuin takaperinkin luettuna.

"Mutta mitä hyötyä saunatontuista edes on sähkösaunassa?" kysyin Jeremiakselta.

"Voin kertoa. Joka päivä käyn kastelemassa parvekekukkianne. Ilman sitä ne olisivat kuihtuneet jo monta kuukautta sitten. Toiseksi jynssään päivät pitkät saunanlauteitanne, pala palata ja lauta laudalta. Ja katsohan, miten ne kiiltävät!"

"Olen huomannut sen!" tokaisin hänelle erittäin kiitolliseen äänensävyyn. "Onko sinun mukava asua täällä? Oletko yksinäinen?" Kysymysteni tulva oli loputon.

"Nautin kyllä täällä asumisesta. Lauteiden alla on mukava mietiskellä asioita. Saunanne ikkunasta avautuu mahtava maisema. Etenkin talvella, kun ikkunat ovat jääkuvioiden ja huurun peitossa. Suihkussakin on ihna virkistäytyä päivän päätteeksi. Nautin myös erilaisista äänistä: perheen lauluhetkistä, pianonsoitosta, ruokien tuoksusta. Joskus näkymättömänäminä tulen viereenne katselemaan televisiota. Pystyn olemaan vain kaksi tuntia päivässä näkymättömänä. Muun ajan pysyttelen piilossa. Lauteiden alla on hauska tarkkailla saunomistanne. Olen tosiaankin päivät yksin - tässä kohtaa näytti jokseenkin haikealta - mutta olen oppinut nauttimaan niistä. Kellarissanne asuu kyllä eräs kellaritonttu, mutta en tapaile häntä kovin usein, tarkemmin sanottuna vain kerran vuodessa tonttujen vuosikokouksessa."

"Vai niin on asian laita. Ei suruja eikä huolia ..." sanoin ihastuneena.

Jeremias kuitenkin kielteli. "Vai ei huolia muka. Viime vuosikokouksessa puhuimme varsin vakavasta asiasta. Te ihmiset ette enää osaa nauttia mistään pienistä asioista, vaan ostatte aina uutta ja uutta, ja luulette onnen löytyvän sillä keinolla. Ette osaa nauttia sileistä, karheista tai jopa pyöreistä pinnoista, ette paksuista hiustupoista tai kutittavista kuiskauksista, ette edes tuulentuiverruksesta kasvoillanne. Teidän täytyisi oppia enemmän ihmettelemään jokapäiväisiä asioita. Se vasta on sitä oikeaa viisautta." Näin saunatonttu kertoi minulle ja vannoin tekeväni parannuksen.

Saunassa oli kuuma, joten lähdin hakemaan meille juotavaa, mutta kun tulin takaisin en löytänyt Jeremiasta mistään, enkä ole enää sen koomin nähnyt. Mutta ainakin omista nyt elämässäni jännittävän salaisuuden.